

۳۱ مارچ ۲۰۱۴

ناتور رحمانی

هزاره های گمشده !!

هزاره های پیش
با دیهیم و فر گیتی نورد
بلند بالا و پُرافتخار
تکیه بردار بست جهان داشتم
در آن زمان
دنیا مرا (آریایی) میدید
من (آریانی) کبیر بودم ....
*****

سده های پیش
با تاج خسروانی
گرمای آتشکده های من
آفاق را در پرتو شعله های
هنر ، فرهنگ و زبان (خراسانی)
گرم و پرنور میکرد
در آن دوران من
(خراسان) زمین بودم ....
*****

دو صد و اندی سال پیش ازین
با اورنگ پادشاهی
خانواده بزرگ من
با یمن همت ، لیاقت و محبت
زنجیر مستحکمی از اتحاد و همدلی بودند
آنگاه من در (آسیا)
خورشید تابان بودم
خاک گهربار بودم
من (افغانستان) بودم ....
*****

در هزاره ای گذرگاه مدنیت ها بودم

در سده ای شاهراه ابریشم
حالا شده ام پایگاه ستوران ایلغار
عرصه تاراج و تجاوز بیشمار
پاره پاره است پیکرم
گمشده آئین من
شهرت دیرین من
من ندانم (نام خود) ؟؟؟
تاج سلطانی چه شد ؟
اورنگ شاهی چه شد ؟
بوم وبرم تا کجاست ؟؟؟
خون ز چشم میچکد تاریخ شمار
بهر (آریانا)
(خراسانی) دیار
خاک (افغانان) و افغانی نگار
آخر ای یزدان !
کجا شد آن دیار من ؟
شکوه و افتخار من ؟؟
(اوستا) را چها کردند ؟
چه شد آن (نوبهار بلخ) ؟
چرا رفته ز یاد روز
« نیکو پندار » « نیکو گفتار » و « نیکو کردار » ؟!
چه شد (یما) ؟
کجا رفت (آذر و جمشید) ؟
سراغم ده ز (رستم ها) و (مانی) ها
ز (بابک) (کاوه) و (آرش)
بده نشان ز (میرویس) هم
(ملالی) را بمن باز ده
و یا برمن بگو حکایت مردان جانباز را
که بهر (استقلال) و (من)
سر و جان را فدا کردند
و روزگار عدوی من
سیاه کردند سیاه کردند ....
بگو از آن (ستاره) ها
که در تاریکترین شب های عمر من

درخشان بودند و پرنور
که اکنون بردل (گورهای گروهی)
ستاره ها میکارند *****
ای یزدان پاک !
خدای عقل و اندیشه
من شهید بیکسم و مانده در کار زار ننگ و نام
یکی نامم کند ننگین ؟!
دگر ننگ شوید از نامم ....
ببین یزدان !
خدای خرد و خوبی
زمن دور کن
سگان ایله گرد و هرزه و دیوانه و خونخور
زمن گوشت خورده اند
و استخوان بر نیش میدارند !!
دگر خونی نمانده در وجود من
که این دیوانه ها در ظلمت اندیشه های خویش
کشند ساغر ....

*****

اگر باشد که بگذارند مرا آرام
دوباره جستجو را میکنم آغاز
برای احیای آن گذشته های پربارم
برای آن شکوه و افتخار و جمع یارانم .